

helt andet, nemlig det, som man efter interne regeringsforhandlinger havde villet gå med til. Han kunne blankt medgive, at det nye grundlag — trods alt — var bedre at forhandle om. Det var imidlertid et forslag, som de berørte erhverv, medhjælperne m. fl. ikke havde ønsket eller givet grønt lys for. Heller ikke noget særligt statistisk materiale eller anden særlig sagkundskab kunne ministeren påberåbe sig til fordel for fremsættelsen af forslaget. Forslaget ville medføre ændrede arbejdstider og prisforhøjelser, som mindst ville svare til en dyrtidsportion. Socialdemokratiet kunne ikke gå ind for sådanne ændringer, og han henstillede derfor, at man under det kommende udvalgsarbejde alene beskæftigede sig med spørgsmålet om hensyn til ferielandet.

Erik Hansen (Vejle amt) (KF) havde håbet på bred enighed om forslaget. Det var hans opfattelse, at diskussionen ude omkring havde været mindre heftig efter forslagets fremsættelse end den diskussion, der havde været omkring handelsministerens oprindelige udkast til en ny lukkelov. Der var imidlertid mange detaljer i forslaget, han gerne ville have underkastet en nærmere undersøgelse under det kommende udvalgsarbejde.

Jens Peter Jensen (Sorø amt) (V) kunne anbefale lovforslaget, men erklærede samtidig, at han „ikke var umusikalsk over for de muligheder, der kunne være under en saglig udvalgsbehandling med henblik på, at der kunne ske forandringer i lovforslaget“. Han fandt, at der på urimelig vis var sanket alt for mange gloende kul på handelsministerens hoved i denne sag. Man havde gjort spørgsmålet om generelle åbningstider til det centrale. Det centrale var imidlertid, at der ved et dygtigt arbejde fra handelsministerens side var fremkommet et lovforslag, der betød væsentlige forenklinger, et lovforslag, der indebar, at der skete en afgrænsning af det område, loven skulle gælde for. Hermed blev forbrugersønsker imødekommet.

Jørgen Andersen (RV) gav udtryk for, at det ikke kunne være rimeligt at anskue lukkeloven og dens konsekvenser ensidigt ud fra erhvervenes særlige interesser. Forbrugerne, som ene og alene bar butikserhvervet oppe, havde selvfølgelig også interesser, som ikke burde overhøres. Det ville være helt utilstedeligt at overse gruppen af udearbejdende forældre ved revisionen af lukkeloven. Han påskønnede handelsministerens forslag, men havde gerne set et endnu mere liberalt oplæg, som i højere grad pålagde de handlende selv at afgøre butikkernes åbningstider under naturlig hensyntagen til individuelle branchekrav og publikums behov.

Aksel Larsen (SF) var tilhænger af at liberalisere lukkeloven. Han ville endda gå så vidt at sige, at man burde overveje, om man overhovedet burde have en lukkelov i et land som Danmark. Hvis man gjorde dette, måtte man dog samtidig ændre arbejderbeskyttelseslovgivningen sådan, at man sikrede, at der ikke i forhold til medhjælperne fandt misbrug sted. I øvrigt måtte det være fagforenin-